

Ministeren

Indfødsretsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Indfødsretsudvalget har den 24. februar 2022 stillet følgende spørgsmål nr. 72 (alm. del) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 72:

Vil ministeren oversende sin vurdering af, om Indfødsretsudvalgets medlemmer inden for rammerne af gældende lovgivning, Danmarks internationale forpligtelser, GDPR-regler mv. af egen drift må efterspørge personfølsomme oplysninger om f.eks. ansøgers religiøse tilhørsforhold, og må udvalgets medlemmer anmode om dokumentation herfor hos ansøgerne selv?

Svar:

Udlændinge- og Integrationsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet et bidrag fra Justitsministeriet, der har oplyst følgende:

"1. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) sikrer ikke en ret til statsborgerskab, men efter Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis er tildeling af statsborgerskab efter omstændighederne omfattet af EMRK artikel 8 om ret til respekt for privatliv mv. Betingelserne for tildeling af statsborgerskab skal derfor være i overensstemmelse med EMRK artikel 14 om forbud mod diskrimination sammenholdt med artikel 8. Det fremgår af EMRK artikel 14, at der ikke må ske forskelsbehandling på baggrund af bl.a. religion. EMRK artikel 14 indebærer et forbud mod usaglig forskelsbehandling, hvilket bl.a. indebærer, at en forskelsbehandling kun er berettiget, hvis den har et legitimt formål og samtidig står i rimeligt forhold til dette formål. Forskelsbehandling alene på baggrund af religion kræver efter Menneskerettighedsdomstolens praksis meget tungtvejende grunde for at kunne anses for begrundet.

Der vil således ikke inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser kunne lægges vægt på oplysninger om en ansøgers religiøse overbevisning i forbindelse med behandlingen af en ansøgning om dansk indfødsret. Der kan i den forbindelse henvises til Justitsministeriets besvarelse af 15. april 2021 af spørgsmål nr. 1 (B 149, folketings-samlingen 2020-21) fra Folketingets Indfødsretsudvalg.

24. marts 2022

Indfødsret

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2022 - 3255
Akt-id 1913639

Som det endvidere fremgår af Justitsministeriets besvarelse af 27. april 2021 af spørgsmål nr. 4 (B 149, folketingssamlingen 2020-21) fra Folketingets Indfødsretsudvalg, er det Justitsministeriets opfattelse, at det afgørende for, om der i forhold til en konkret ansøger om indfødsret sker en tilsidesættelse af Danmarks internationale forpligtelser, herunder forbuddet mod forskelsbehandling på grundlag af bl.a. religion, jf. EMRK artikel 14 sammenholdt med artikel 8, er, om ansøgeren gives afslag på indfødsret med henvisning til den pågældendes religiøse overbevisning. Det er således ikke i denne sammenhæng afgørende, hvordan det enkelte medlem af Folketinget stemmer i forbindelse med beslutningen om tildeling af indfødsret.

Det bemærkes, at det bl.a. følger af Højesterets dom af 13. september 2013 (optrykt i Ugeskrift for Retsvæsen 2013, side 3328 ff.), at Danmark har påtaget sig en række folkeretlige pligter, som også i forarbejder til indfødsretsloven forudsættes efterlevet ved Folketingets og Indfødsretsudvalgets udøvelse af skønnet over, om dansk indfødsret skal meddeles en ansøger, og at en ansøger, der ikke er blevet medtaget i en lov om indfødsret, derfor ved domstolene kan få prøvet, om folkeretlige forpligtelser er krænket, og om ansøgeren i den anledning har krav på erstatning eller godtgørelse.

Det vil bero på en konkret vurdering af sagens omstændigheder, hvorvidt et afslag i det enkelte tilfælde må anses for at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Den endelige afgørelse af en tvist herom, herunder spørgsmålet om betydningen af enkelte folketingsmedlemmers tilkendegivelser mv. i forbindelse med behandlingen af et forslag til naturalisationslov, henhører under domstolene.

2. Databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven gælder for behandling af personoplysninger, der helt eller delvis foretages ved hjælp af automatisk databehandling, og for anden ikkeautomatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register.

Efter databeskyttelseslovens § 3, stk. 3, finder forordningen og loven dog ikke anvendelse på behandling af personoplysninger, der foretages som led i Folketingets parlamentariske virke.”

Til Indfødsretsudvalgets orientering vedlægges Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 1 og 4 (B 149, folketingssamlingen 2020-21).

Mattias Tesfaye

/

Nicolai Holm Larsen